

שיחות הר"ן קס"ז

חיים. דהעיקר להכנים כל הכחות במסירות נפש בתיבות התפילה.

וידוע שהאדמו"ר האמצעי היה עומד בתפילות יום הכיפורים ישר כמקל ולא נע ולא זע, ואעפ"כ אח"כ הוצרך כל כמה שעות להחליף בגדיו כי היה כולו לח מזיעתו הק'. מרוב הכנסת הכחות בתפילה.

כלל הדבר שע"י היגיעה בתפילה מזככים הגוף והדמים הרעים יוצאים, וזוכה לדמים טהורים. וזאת היגיעה היא בחיבור המחשבה וכל כחות הגוף לתוך אותיות התורה והתפילה.

ואמרו רבותינו ז"ל (בראשית רבה י"ז), דבעשרה מאמרות נברא העולם, והם כנגד י' כחות הנפש וזה שצריך להכנים האדם כל קומתו וכל כוחות נפשו לתוך התפילה. וידוע מתלמידי הבעש"ט הק' ע"פ מש"כ בספר יצירה שהשי"ת ברא באדם ל"ב נתיבות חכמה. ובראב"ד שם מפרש של"ב נתיבות הולכים מהראש לכל עצבי הגוף, וכשהצדיק מתפלל הוא ממשיך אור אלקי מל"ב נתיבות לכל חלקי הגוף. והשלימות הוא שיאירו כל ל"ב נתיבות בכל חלקי גופו, שיזדכך כל הגוף מלמעלה עד למטה, ע"י כונת התפילה.

וכמ"ש בצמח צדק וכן הרה"ק ר' אהרן סטרשלער שהתורה היא נצחית, ומתן תורה הוא נצחי. וכמו שאמר הבעש"ט

לענין מה שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ברכות נה: כתבות סב.) 'אנחה שוברת גופו של אדם', סיפר שאצלו היה כך ממש כי בימי נעוריו בעת שיוגע בעבודת ה' היה לפעמים עושה איזה אנחה, ואחר כך היה מנסה עצמו אם יוכל להגביה ידיו ולא היה יכול אז להגביה ידיו כי גופו היה משתכר באמת ממש מחמת אנחתו:

ענין האנחה הוא הוצאת רוחו של האדם, כי בעת האנחה מוציא כל רוחו. והנה מבואר בספרי המקובלים הראשונים שהצדיק בעת התבודדותו עם השי"ת מכוון בשמות הקודש וגם אומר שמות הקודש בכל כחו, עד שמוציא כל רוחו מגופו והגוף נחלש ונופל על הארץ. כי רצון השי"ת שנעבדו בכל כחות הגוף. וכמוכא בספר 'יושר דברי אמת' שאפי' שהבעש"ט ביטל דרך התעניות והסיגופים, מ"מ לא ביטל יגיעת התפילה, כי עיקר זיכוך הגוף ע"י שמכנים כחו בתיבות התפילה. שהרי הגוף מלוכלך בחטא וצריך לנקותו ולטהרו, והוא ע"י שלומד תורה בכח כמ"ש בלקו"מ (סי' א'), וכן להכנים כל כחותיו בתיבות התפילה.

וכמו שאמרו חז"ל (שבת קיט ע"ב) שהאומר יהא שמיא רבא בכל כחו מוחלין כל עוונותיו. וידוע מחלוקת רש"י ותוס' אם בכל כחו או בכל כוונתו, אך אלו ואלו דברי אלקים

הק' שהקולות וברקים שבמתן תורה עדיין עומדים וקיימים. אלא שכדי לזכות לזו המדריגה הוא על ידי שהאדם מתבונן במסירות נפש שהכל אלקות גמור, ומוסר נפשו לבטל המציאות, שלא תהיה לו שום מחשבה רק שהכל אלקות, ומכנים עצמו בכל כחו במחשבה זאת שהכל אלקות. ולוחם

בכחות הגוף שמונעים ממחשבה הזאת. ועל ידי זה יזכה להרגיש המציאות של אנכי ה' אלקיך בכל כחות הנפש, עד שכל גופו יהיה מרכבה לאלקותו ית"ש, ואזי נזדכך גופו בגשמי ורוחני, וזוכה לרפואת הגוף והנפש, עד ביאת גואל צדק ברחמים במהרה בימינו אמן.

